

ΣΥΜΠΛΗΡΩΜΑ
ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟΥ ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΟΣ
ΚΑΙ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟΥ ΕΡΓΟΥ

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ ΒΟΥΡΒΙΔΟΥ-ΦΩΤΑΚΗ
ΕΚΤΑΚΤΟΣ ΚΑΘΗΓΗΤΡΙΑ ΟΡΓΑΝΙΚΗΣ ΧΗΜΕΙΑΣ
ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ

A Θ H N A I, 1976

I. ΣΠΟΥΔΑΙ-ΤΙΤΛΟΙ-ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΔΡΑΣΙΣ

(Συνέχεια ἀπὸ τὴν σελίδα 8. τοῦ *Βιογραφικοῦ Σημειώματος 1968*)

Τὸν Δεκέμβριον τοῦ 1970, κατὰ τὴν πανηγυρικὴν συνεδρίαν τῆς Ἀ-καδημίας Ἀθηνῶν, ἀπενεμήθη εἰς τὴν I. Βουρβίδου-Φωτάκη, μετὰ κρίσιν τῆς ἀρμοδίας Τάξεως καὶ ἀπόφασιν τῆς Ὀλομελείας τῆς Ἀ-καδημίας, τὸ εἰς μνήμην τοῦ πρώην Γενικοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Γενικοῦ Χημείου τοῦ Κράτους Γεωργίου Πανοπούλου προκηρυχθὲν βραβεῖον. ‘Ως αἰτιολογία τῆς ἀπονομῆς ἀναφέρεται: «...διὰ τὰς ἐργασίας της, ὡς ἡ συνθετικὴ παρασκευὴ ὁρμονῶν πολυπεπτιδικῆς φύσεως καὶ ἡ διερεύνησις ἐνεργῶν κάντρων ἐνζύμων, αἱ ὅποιαι ἀποτελοῦν ἀξιόλο-γον συμβολὴν τῆς ἑλληνικῆς ἐπιστήμης ἐπὶ διεθνοῦς ἐπιπέδου εἰς τὴν σύγχρονον ἐπιστήμην τῆς Χημείας».

Κατὰ τὰ ἔτη 1972 καὶ 1973 ἔλαβεν οἰκονομικὴν ἐνίσχυσιν ἐκ τοῦ Ἐμπειρικείου Ἰδρύματος, πρὸς συνέχισιν τῆς διεξαγομένης ἐρεύνης τῆς.

‘Ομοίως, κατὰ τὸ 1973 ἔλαβεν οἰκονομικὴν ἐνίσχυσιν ὑπὸ τοῦ ‘Γ-πουργείου Πολιτισμοῦ καὶ Ἐπιστημῶν. Μετὰ τὴν ἀποκατάστασιν τῆς ὁμαλότητος εἰς τὴν Χώραν, συνεχίζεται ἡ διακοπεῖσα οἰκονομι-κὴ ἐνίσχυσις τοῦ ἔρευνητικοῦ τῆς προγράμματος ὑπὸ τοῦ Ἐθνικοῦ Ἰδρύματος Ἐρευνῶν.

Κατὰ τὸ 1972 ἔλαβε: α) πρόσκλησιν, ὑπὸ τοῦ Καθηγητοῦ κ. Ε. Weinstein (H.P.A.), διὰ τὴν συγγραφὴν ἄρθρου ἐκ 50 περίπου σε-λίδων ὑπὸ τὸν τίτλον «On Cysteine Protecting Groups», τὸ δόποιον θὰ περιληφθῇ εἰς τόμον τῆς ὑπὸ αὐτοῦ ἐκδιδομένης σειρᾶς συγγραμ-μάτων ὑπὸ τὸν τίτλον *Chemistry and Biochemistry of Amino A-ccids, Peptides, and Proteins*, καὶ β) πρόσκλησιν, ὑπὸ τοῦ Dr. A. Senning (Δανία), διὰ τὴν συγγραφὴν μονογραφίας ἐπισκοπήσεως ὑπὸ τὸν τίτλον «The Role of Sulfur in Amino Acid Protective Group Chemistry», τὸ δόποιον περιελήφθῃ εἰς τὴν σειρὰν συγγραμ-μάτων ὑπὸ τὸν τίτλον *Topics in Sulfur Chemistry*. (Πρβλ. ἐργα-σίαν ὑπὸ ἀρ. 43.)

Εἰς τὸ παρὸν συμπληρωματικὸν Βιογραφικὸν Σημείωμα ἀκολουθεῖ-
ται ἡ αὐτὴ σειρὰ περιεχομένων τοῦ Βιογραφικοῦ Σημειώματος τοῦ
1968 καὶ ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς τίτλους.

‘Η Ι. Φωτάκη συνέχισε τάς προσπαθείας του ’Εργαστηρίου ’Οργανικής Χημείας είς τὴν ἀνάδειξιν νέων ἐπιστημόνων, δι’ ἐκπονήσεως ὑπ’ αὐτῶν διδακτορικῶν διατριβῶν. Οὕτω, δ κ. Σ. Μοσχοπαΐδης ἔξεπόνησε μέρος τῆς διδακτορικῆς του διατριβῆς ὑπὸ τὴν καθοδήγησίν της καὶ ἀνηγορεύθη ὑπὸ τῆς Φυσικομαθηματικῆς Σχολῆς του Πανεπιστημίου ’Αθηνῶν Διδάκτωρ μὲ τὸν βαθμὸν «’Αριστα» (1969). Περαιτέρω ἡ ἀνάθεσις του θέματος τῆς διδακτορικῆς διατριβῆς του κ. Κ. Σακαρέλλου καὶ ἡ παρακολούθησις τῆς ἐκτελέσεως αὐτῆς ἐγένετο ἀπὸ κοινοῦ μετὰ τοῦ ’Ομοτίμου Καθηγητοῦ κ. Ζέρβα (Φυσικομαθηματικὴ Σχολὴ 1970, βαθμὸς «’Αριστα», πρβλ. ἐργασίαν ὑπ’ ἀρ. 38).

‘Ομοίως ἐβοήθησεν εἰς τὴν διεξαγωγὴν καὶ παρουσίασιν εἰς τὴν Φυσικομαθηματικὴν Σχολὴν διδακτορικῶν διατριβῶν ὑπὸ τῶν κκ. Ν. Φερδερίγου (1973, βαθμὸς «’Αριστα»), Α. Σταθάκη-Φερδερίγου (1974, βαθμὸς «’Αριστα», πρβλ. ἐργασίαν ὑπ’ ἀρ. 37) καὶ I. Σαμουηλίδη (1975, βαθμὸς «’Αριστα», πρβλ. ἐργασίαν ὑπ’ ἀριθ. 39). ”Ηδη παρακολουθεῖ τὴν ἐκτέλεσιν διδακτορικῶν διατριβῶν ὑπὸ τριῶν ἄλλων ἐπιστημονικῶν συνεργατῶν. Οἱ ἐπόμενοι ἐπιστημονικοὶ συνεργάται της, βοηθοὶ τοῦ ’Εργαστηρίου ’Οργανικῆς Χημείας, ἔξεπόνησαν διδακτορικὰς διατριβὰς ὑπὸ τὴν καθοδήγησίν της ἀναγρευθέντες ὑπὸ τῆς Φυσικομαθηματικῆς Σχολῆς διδάκτορες μὲ τὸν βαθμὸν «’Αριστα», δ κ. ’Αθ. Γιωτάκης (1973, πρβλ. ἐργασίας ὑπ’ ἀρ. 38 καὶ 41), ἡ κ. Μ. Δαΐτσιώτου-Σακαρέλλου (1973, πρβλ. ἐργασίας ὑπ’ ἀρ. 42 καὶ 47), ἡ κ. Χρ. Κότσιρα-’Εγγονοπούλου (1975, πρβλ. ἐργασίας ὑπ’ ἀρ. 40, 45 καὶ 46) καὶ ἡ δίς Χρ. Τζουγκράκη (1976, πρβλ. ἐργασίας ὑπ’ ἀρ. 44 καὶ 46). Προσφάτως, πέντε νέοι βοηθοὶ τοῦ ’Εργαστηρίου ἤρχισαν ἐργαζόμενοι ὑπὸ τὴν καθοδήγησίν της διὰ τὴν ἐκπόνησιν διδακτορικῶν διατριβῶν.

‘Η Ι. Φωτάκη διωρίσθη ”Εκτακτος Καθηγήτρια μὲ ἐντολὴν διδασκαλίας ἐπὶ τριετίαν μετ’ ἀπόφασιν τῆς Φυσικομαθηματικῆς Σχολῆς καὶ πρότασιν τοῦ ’Υπουργοῦ ’Εθνικῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων, ὡς ἔχουσα συμπληρώσει ἐξαετῇ ἐντολὴν διδασκαλίας ’Εντεταλμένης ’Υφηγητρίας (’Εφημερὶς τῆς Κυβερνήσεως, τεῦχος Γ’, ἀρ. φύλλου 288/23.7.1975).

Κατὰ τὰ ἔτη 1973-74 καὶ 1974-75, μετὰ τὴν ἀποχώρησιν τοῦ

νῦν ’Ομοτίμου Καθηγητοῦ κ. Γ. Βάρβογλη, τῆς ἀνετέθη ἡ προσωρινὴ διεύθυνσις τοῦ ’Εργαστηρίου ’Οργανικῆς Χημείας.

’Απὸ τοῦ ἀκαδημαϊκοῦ ἔτους 1974-75 συμμετέχει εἰς τὰς συνεδρίας τῆς Φυσικομαθηματικῆς Σχολῆς, τοῦ Χημικοῦ Τμήματος, ὡς καὶ ὅμιλων ἐργασίας τοῦ Τμήματος.

II. ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ

(Συνέχεια από τὴν σελ. 9 τοῦ *Βιογραφικοῦ Σημειώματος 1968*)

‘Η κατὰ τὸ ἀκαδημαϊκὸν ἔτος 1967-68 γενομένη πρότασις τῆς Φυσικομαθηματικῆς Σχολῆς, μετὰ εἰσήγησιν τοῦ τότε Διευθυντοῦ τοῦ ’Εργαστηρίου ’Οργανικῆς Χημείας καὶ νῦν ’Ομοτίμου Καθηγητοῦ κ. Λ. Ζέρβα, δὲν ἐνεκρίθη ὑπὸ τοῦ ’Ππουργείου ’Εθνικῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων (ἔγγραφον πρὸς τὸ Πανεπιστήμιον ὑπὸ ἀρ. 23640/28.3.1969), διότι ἡ ΚΥΠ τοῦ ’Ππουργείου διετύπωσεν ἀντιρήσεις ὡς πρὸς τὴν «νομιμοφροσύνην» τῆς ὑποψηφίας. Αἱ ἀντιρήσεις ἥρθησαν μετὸ δύο καὶ τριῶν ἔτη, μετὰ ἐπανεἰλημμένας ἀνακρίσεις εἰς τὴν Γενικὴν ’Ασφάλειαν (νέον πιστοποιητικὸν νομιμοφροσύνης 19 ’Απριλίου 1969) καὶ ἐπὶ ὑπουργίας νέου ἐν τῷ μεταξὺ διορισθέντος ’Ππουργοῦ. Τότε, εἰσηγουμένου τοῦ νέου Διευθυντοῦ τοῦ ’Εργαστηρίου καὶ νῦν ’Ομοτίμου Καθηγητοῦ κ. Βάρβογλη, ἡ Φυσικομαθηματικὴ Σχολὴ (συνεδρία τῆς 2 ’Οκτ. 1969) ὁμοφώνως ἀπεδέχθη πρότασιν «περὶ ἀναθέσεως ἐντολῆς διδασκαλίας τοῦ μαθήματος τῆς ’Οργανικῆς Χημείας διὰ τοὺς τεταρτοετεῖς φοιτητὰς τοῦ Χημικοῦ Τμήματος εἰς τὴν ’Φυγγήτριαν κ. I. Βουρβίδου-Φωτάκη». ‘Η ἀνάθεσις διδασκαλίας ἐγένετο διὰ μίαν τριετίαν (1 Σεπτ. 1969 ἔως 31 Αὐγ. 1972, ἀριθ. ’Ππουργικῆς ’Αποφάσεως 13763/24.2.1970, φύλον ’Εφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως 89, τεῦχος Γ’, 7.3.1970), παρετάθη δὲ διὰ μίαν εἰσέτι τριετίαν, ἐπίσης μετὰ πρότασιν τοῦ Καθηγητοῦ κ. Βάρβογλη καὶ σχετικὴν ἀπόφασιν τῆς Φυσικομαθηματικῆς Σχολῆς (1 Σεπτ. 1972 ἔως 31 Αὐγ. 1975, ἀριθ. ’Ππουργικῆς ’Αποφάσεως 133681/16.10.1972, φύλον ’Εφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως 329, τεῦχος Γ’, 31.10.1972).

Διὰ τῆς Συντακτικῆς Πράξεως (ἀρθρον 5) τῆς 3 Σεπτ. 1974 «Περὶ ἀποκαταστάσεως τῆς νομιμότητος εἰς τὰ ’Ανώτατα ’Εκπαιδευτικὰ ’Ιδρύματα» καὶ κατόπιν αἰτήσεώς της, ἡ I. Φωτάκη ἀπεκάτεστάθη ὡς ’Εντεταλμένη ’Φυγγήτρια καὶ τῆς ἀνετέθη «ἐντολὴ διδασκαλίας τοῦ μαθήματος τῆς ’Οργανικῆς Χημείας τῆς ὁμωνύμου

ἔδρας τῆς Φυσικομαθηματικῆς Σχολῆς ἀπὸ 31 Μαΐου 1967».

’Απὸ τοῦ ’Ακαδημαϊκοῦ ἔτους 1969-70 ἐδίδαξε καὶ ἔξακολουθεῖ νὰ διδάσκῃ, ὡς ὑποχρεωτικὸν μάθημα εἰς τοὺς τεταρτοετεῖς φοιτητὰς τοῦ Χημικοῦ Τμήματος τῆς Φυσικομαθηματικῆς Σχολῆς, Εἰδικὰ Κεφάλαια ’Οργανικῆς Χημείας. ’Επὶ πλέον, κατὰ τὰ ἔτη 1971-72 καὶ 1972-73 ἐδίδαξεν, ὡς ὑποχρεωτικὸν ἐπίσης μάθημα, εἰς τοὺς τεταρτοετεῖς φοιτητὰς τοῦ Χημικοῦ Τμήματος, Μηχανισμούς ’Οργανικῶν ’Αντιδράσεων.

Μετὰ τὴν ἀποχώρησιν τοῦ Καθηγητοῦ κ. Βάρβογλη ἐκ τῆς ὑπηρεσίας, ἀνετέθη εἰς τὴν I. Βουρβίδου-Φωτάκη ὑπὸ τῆς Φυσικομαθηματικῆς Σχολῆς διὰ μὲν τὸ ἀκαδημαϊκὸν ἔτος 1973-74 ἡ διδασκαλία τοῦ μαθήματος ’Οργανικῆς Χημείας εἰς τοὺς φοιτητὰς τῆς Φυσικομαθηματικῆς καὶ τῆς ’Οδοντιατρικῆς Σχολῆς, διὰ δὲ τὰ ἐπόμενα ἀκαδημαϊκὰ ἔτη 1974-75 καὶ 1975-76 ἡ διδασκαλία τοῦ αὐτοῦ μαθήματος εἰς τοὺς φοιτητὰς τοῦ Φαρμακευτικοῦ καὶ Βιολογικοῦ Τμήματος τῆς Φυσικομαθηματικῆς, ὡς καὶ εἰς τοὺς φοιτητὰς τῆς ’Οδοντιατρικῆς Σχολῆς.

III. ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΕΙΣ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑ ΣΥΝΕΔΡΙΑ ΚΑΙ ΣΥΜΠΟΣΙΑ

(Συνέχεια από την σελίδα 12 του Βιογραφικού Σημειώματος 1968)

‘Η Ι. Φωτάκη συμμετέσχεν εἰς τὰ κάτωθι Συνέδρια καὶ Συμπόσια:

16. Εἰς τὸν 10ον Εὐρωπαϊκὸν Συμπόσιον Χημείας Πεπτιδίων, τὸ ὄργανωθὲν εἰς "Αμπανο' Ιταλίας ἀπὸ 7-13 Σεπτεμβρίου 1969, ὡς μόνιμον μέλος τῆς Εὐρωπαϊκῆς 'Επιτροπῆς.

17. Εἰς τὸ Δ' Πανελλήνιον Χημικὸν Συνέδριον, τὸ ὄργανωθὲν εἰς 'Αθήνας ἀπὸ 24-31 Μαΐου 1970.

18. Εἰς τὸ 11ον Εὐρωπαϊκὸν Συμπόσιον Χημείας Πεπτιδίων, τὸ ὄργανωθὲν εἰς Βιέννην ἀπὸ 26-30 'Απριλίου 1971, ὡς ἀντιπρόσωπος τῆς 'Ελλάδος-μόνιμον μέλος τῆς Εὐρωπαϊκῆς 'Επιτροπῆς.

19. Εἰς τὸ 3ον 'Αμερικανικὸν Συμπόσιον Χημείας Πεπτιδίων, τὸ ὄργανωθὲν εἰς Βοστώνην Η.Π.Α. ἀπὸ 19-23 'Ιουνίου 1972, ὡς Πρόεδρος τοῦ τομέας «Πρόοδος εἰς συνθετικὰς μεθόδους», κατόπιν δονομαστικῆς προσκλήσεως ὑπὸ τῆς 'Οργανωτικῆς 'Επιτροπῆς, ἡ ὁποία ἀνέλαβε καὶ τὰ ἔξοδα παραμονῆς τῆς εἰς Η.Π.Α. (Πρβλ. *Chemistry and Biology of Peptides*, ed. J. Meienhofer, Ann Arbor Science, 1973, p. 313.)

20. Εἰς τὸ 13ον Εὐρωπαϊκὸν Συμπόσιον Χημείας Πεπτιδίων, τὸ ὄργανωθὲν εἰς 'Ισραὴλ ἀπὸ 28 Μαρτίου-3 'Απριλίου 1974, ὡς ἀντιπρόσωπος τῆς 'Ελλάδος-μόνιμον μέλος τῆς Εὐρωπαϊκῆς 'Επιτροπῆς. Κατὰ τὴν διάρκειαν τούτου ἀνεκοίνωσεν ἡ ἴδια τὰς ὑπὸ ἀρ. 37, 38 καὶ 39 ἐργασίας.

21. Εἰς τὸ 4ον 'Αμερικανικὸν Συμπόσιον Χημείας Πεπτιδίων, τὸ ὄργανωθὲν εἰς Νέαν 'Υόρκην Η.Π.Α. ἀπὸ 1-6 'Ιουνίου 1975, κατόπιν δονομαστικῆς προσκλήσεως ὑπὸ τῆς 'Οργανωτικῆς 'Επιτροπῆς.

22. Εἰς τὸ 14ον Εὐρωπαϊκὸν Συμπόσιον Χημείας Πεπτιδίων, τὸ ὄργανωθὲν εἰς Wépion Βελγίου ἀπὸ 11-17 'Απριλίου 1976, ὅπου προήδρευσε κατὰ τὴν ἐναρκτήριον συνεδρίαν «εἰς μνήμην τοῦ ἴδρυτοῦ τοῦ Συμποσίου Καθηγητοῦ Joseph Rudinger».

IV. ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑΙ ΕΡΓΑΣΙΑΙ

(Συνέχεια ἀπὸ τὴν σελίδα 16 τοῦ Βιογραφικοῦ Σημειώματος 1968)

Αἱ εἰς τὸ προηγούμενον Βιογραφικὸν Σημείωμα ἀναγραφόμεναι ὡς περατωθεῖσαι ἐργασίαι ὑπὸ ἀριθ. 33 καὶ 34 ἐδημοσιεύθησαν ἐν τῷ μεταξύ (ἐργασίαι ὑπὸ ἀριθ. 33 καὶ 35). Αἱ ἐργασίαι ὑπὸ ἀριθ. 45, 46 καὶ 47 ἔχουν περατωθῆναι καὶ γράφονται ἡδη πρὸς ἀποστολὴν διὰ δημοσίευσιν.

33. Catalytic Properties of Synthetic Pentapeptides, *Experiencia*, 25, 903 (1969), I. Photaki and S. Moschopedis.
34. On Cysteine and Cystine Peptides, Part V. *S*-Trityl and *S*-Diphenylmethyl Cysteine and Cystine Peptides, *Journal of the Chemical Society (C)*, 2683 (1970), I. Photaki, J. Taylor-Papadimitriou, C. Sakarellos, P. Mazarakis and L. Zervas.
35. On Cysteine and Cystine Peptides. Part VI. *S*-Acylcysteines in Peptide Synthesis, *Journal of the Chemical Society (C)*, 2687 (1970), I. Photaki.
36. On Cysteine and Cystine Peptides, I. Photaki, εἰς τὸ βιβλίον *The Chemistry of Polypeptides, Essays in honor of Dr. Leonidas Zervas*, ed. P. G. Katsoyannis, Plenum Press, New York 1973, p. 59-83.
37. Propagation of two Dissimilar Peptide Chains from a Single Polyvalent N-Protecting Group, *Peptides: Proceedings of the 13th European Peptide Symposium*, ed. A. Yaron, J. Wiley-Israel Universities Press 1975, p. 47, I. Photaki, A. Ferderigos and L. Zervas.
38. On Typical and Nontypical Arginine Peptides, *Peptides: Proceedings of the 13th European Peptide Symposium*, ed. A. Yaron, J. Wiley-Israel Universities Press 1975, p. 65, I. Photaki, C. Sakarellos, A. Yioutakis and L. Zervas.

39. On Lanthionine and Cyclolanthionine Peptides, *Peptides: Proceedings of the 13th European Peptide Symposium*, ed. A. Yaron, J. Wiley-Israel Universities Press 1975, p. 415, I. Photaki, J. Samouilidis and L. Zervas.
40. Serum Inactivation of an Oxytocin Analogue: Effect on Uterotonic Activity in vivo, *Endocrinology* 1975, London, p. 4, V. Pliska, J. Vasak, E. Niederer and J. Rudinger; C. Kotsira-Engonopoulos and I. Photaki.
41. N^{ω} -Linked Arginine Peptides, *Journal of the Chemical Society, Perkin Transactions I*, 259 (1976), I. Photaki and A. Yioutakis.
42. Synthesis and Catalytic Properties of Peptides containing Amino-acids involved in the Active Centres of Hydrolytic Enzymes, *Journal of the Chemical Society, Perkin Transactions I*, 589 (1976), I. Photaki and M. Sakarelou-Daitsiotou.
43. The Role of Sulfur in Amino Acid Protecting Group Chemistry, εις τὸ βιβλίον: *Topics on Sulfur Chemistry*, vol. I, ed. Al. Senning, Georg Thieme Verlag, Stuttgart 1976, p. 111-185.
44. Interactions of Platinum Complexes, Peptides, Methionine and Dehydrogenases, Paul Melius, C. A. McAuliffe, I. Photaki and M. Sakarelou-Daitsiotou, ἐστάλη ἡδη πρὸς δημοσίευσιν εἰς τὸ περιοδικόν: *Biochimica, Biophysica Acta*.
45. Synthesis and Biological Properties of Glu(OMe)⁴-oxytocin, a New Analogue of Oxytocin, I. Photaki and Chr. Tzougraki.
46. Synthesis and Biological Properties of Deamino-Glu(OMe)⁴-oxytocin, a New Analogue of Deamino-oxytocin, I. Photaki and Chr. Kotsira-Engonopoulos.
47. $\alpha \rightarrow \gamma$ Transpeptidation of γ -O-Methyl-L-glutamyl-peptides, I. Photaki, Chr. Kotsira-Engonopoulos and Chr. Tzougraki.

Ἐκτὸς τῶν ἀνωτέρω πρωτοτύπων πειραματικῶν ἐργασιῶν, ἀναφέρεται ὡς ἄρθρον ἐπισκοπήσεως τὸ δημοσίευμα:

‘Η Κυστίνη ὡς βασικὸν πρόβλημα τῆς Χημείας Πεπτιδίων-Πρωτεΐνῶν, Χημικὰ Χρονικά, Γενικὴ ἔκδοσις, 72 (1973), ’Ιφ. Φωτάκη.

Ἐπιστημονικὰ βιβλία

Αἱ ὅπ’ ἀρ. 36 καὶ 43 δημοσιεύσεις, περιέχουσαι καὶ πρωτότυπου πειραματικὴν ἐργασίαν, ἀντιπροσωπεύουν συμμετοχὴν τῆς Ι. Φωτάκη εἰς τὴν συγγραφὴν ἐπιστημονικῶν συγγραμμάτων διὰ προχωρημένας σπουδᾶς Χημείας καὶ Βιοχημείας.

‘Η Ι. Φωτάκη ἔλαβε μέρος εἰς τὴν συγγραφὴν τῶν ὡς ἄνω βιβλίων κατόπιν προσκλήσεως τῶν Καθηγητῶν-ἐκδοτῶν. Εἰς τὴν συγγραφὴν ἄλλων κεφαλαίων τῶν αὐτῶν συγγραμμάτων συμμετέχουν πολλοὶ διακεκριμένοι Καθηγηταὶ εὑρωπαῖκῶν καὶ ἀμερικανικῶν Πανεπιστημίων.

Διδακτικὰ βιβλία

Τίτλος: *Εἰσαγωγὴ στὴ Χημεία Ἀμυνοξέων, Πεπτιδίων, Πρωτεΐνων* (Πρὸς χρῆσιν τῶν τεταρτοετῶν φοιτητῶν τοῦ Χημικοῦ Τμήματος), ’Αθήνα 1975.

V. ΑΝΑΛΥΣΙΣ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟΥ ΕΡΓΟΥ

(Συνέχεια ἀπό τὰς σελίδας 17-35 τοῦ Βιογραφικοῦ Σημειώματος 1968)

Αἱ εἰς τὸ κεφάλαιον IV ἀναγραφόμεναι ἐπιστημονικαὶ ἔργασίαι ἀναλύονται κατωτέρῳ κατανεμημέναι εἰς ὅμαδας εἰδικῶν προβλημάτων 'Οργανικῆς Χημείας.

ΜΕΘΟΔΟΙ ΠΕΠΤΙΔΙΚΗΣ ΣΥΝΘΕΣΕΩΣ:

ἔργασίαι ὑπὸ ἀριθ. 34, 35 καὶ 37

'Εργασία ὑπὸ ἀριθ. 34

Περιγράφεται νέα ἀπλῆ μέθοδος παρασκευῆς σπουδαίων ἐνδιαμέσων προϊόντων τῆς πεπτιδικῆς συνθέσεως, ὡς αἱ S-ἀραλκυλοκυστεῖναι (S-τριτυλο, S-διφαινυλομεθυλο, S-δίε-ρ-μεθοξυφαινυλομεθυλο-) ἢ S-ἀραλκυλοκυστεῖνοπεπτίδια, διὰ τῆς ἐπιδράσεως τῆς ἀντιστοίχου καρβινόλης ἐπὶ ἐλευθέρας SH-ὅμαδος παρουσίᾳ τριφθοριξιοῦ ἢ διαλυμάτων ὑδραλογονικῶν ὁξέων ἐντὸς ὁξικοῦ ὁξέος. Διαπιστοῦται ὅτι πρόκειται περὶ ἀντιδράσεων ἴσορροπίας καὶ ἐν συνεχείᾳ, διὰ συστηματικῆς μεταβολῆς τῶν πειραματικῶν συνθηκῶν, προσδιορίζονται ἀφ' ἐνὸς μὲν αἱ ἰδεώδεις συνθῆκαι ἀποσπάσεως τῶν S-προστατευτικῶν τούτων ὅμαδων ὑπὸ τὴν ἐπιδρασιν τριφθοριξιοῦ ἢ ὑδραλογόνων ἐντὸς ὁξικοῦ ὁξέος, ἀφ' ἑτέρου δὲ αἱ συνθῆκαι ἀναστολῆς τῆς S-ἀραλκυλώσεως ὑπὸ τὴν ἐπιδρασιν τῶν ὡς ἄνω ὁξέων, ὅπότε ἐπιτυγχάνεται ἐκλεκτικὴ ἀπομάκρυνσις τῶν N-καὶ O-προστατευτικῶν ὅμαδων (π.χ. N-t-βουτυλοξυκαρβονυλομάς, O-βενζυλομάς κτλ.) χωρὶς νὰ προσβάλλωνται S-ἀραλκυλομάδες.

Ἡ ἐξέτασις ὑπὸ τὸ πρᾶσμα τοῦτο σωρείας ὅλης S-ὑποκατεστημένων παραγώγων τῆς L-κυστεῖνης, μερικὰ τῶν ὅποιων παρεσκευάσθησαν διὰ πρώτην φοράν, ἥγανεν εἰς διατύπωσιν κανόνων διὰ τὰς ἰδεώδεις συνθῆκαις προστασίας καὶ ἀποκαλύψεως τῆς δραστικῆς

σουλφυδρυλικῆς ὅμαδος κατὰ τὰς πεπτιδικὰς συνθέσεις καὶ κατέστησε τὰς ἐν λόγῳ μεθόδους γενικῶς ἐφαρμοσίμους.

'Εργασία ὑπὸ ἀριθ. 35

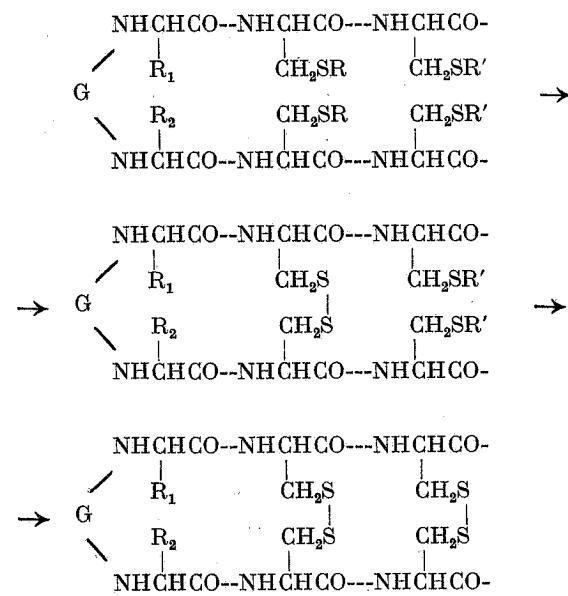
Ἡ S-p-μεθοξυκαρβοβενζοξυομάς εἰσάγεται ὡς νέα προστατευτικὴ ὅμαδς τῆς κυστεῖνης. Περιγράφεται ἡ συνθετικὴ παρασκευὴ τῆς S-p-μεθοξυκαρβοβενζοξυ-L-κυστεῖνης, ὡς καὶ τοῦ N-O-νιτροφαινυλοσουλφενυλο παραγώγου αὐτῆς. Ἡ ὅμαδς S-p-μεθοξυκαρβοβενζοξυ ἔχει τὸ πλεονέκτημα ὅτι κατὰ τὸ τελικὸν στάδιον τῆς πεπτιδικῆς συνθέσεως ἀπομακρύνεται εἴτε διὰ μετεστεροποιήσεως, ὡς S-ἀκυλομάς, εἴτε τῇ ἐπιδράσει ὑδραλογονικοῦ ὁξέος ἐντὸς ὁξικοῦ ὁξέος, ὡς αἱ ἀραλκυλομάδες. Διὰ τῆς συνθετικῆς παρασκευῆς ἐνδέκτη πρεπτιδίου καταδεικνύεται ἡ δυνατότης χρησιμοποιήσεως τῆς νέας S-προστατευτικῆς ὅμαδος εἰς πεπτιδικὰς συνθέσεις.

Διὰ τῆς ἐναλλακτικῆς ταύτης προστασίας καὶ ἀποκαλύψεως τῆς δραστικῆς σουλφυδρυλικῆς ὅμαδος αἱρονται καὶ αἱ τελευταῖαι δυσχέρειαι διὰ τὴν γενικὴν ἐφαρμογὴν νέων S-προστατευτικῶν ὅμαδων τοῦ 'Εργαστηρίου 'Οργανικῆς Χημείας.

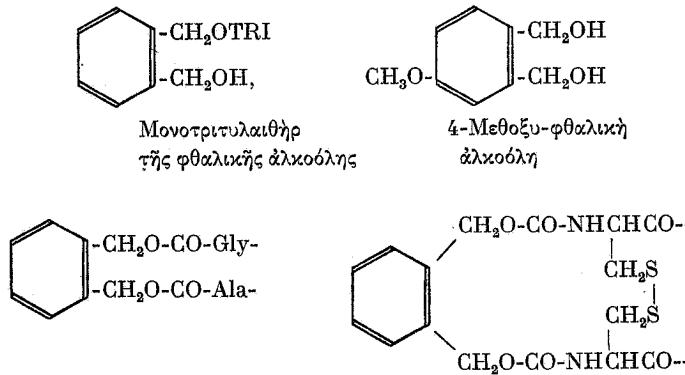
'Εργασία ὑπὸ ἀρ. 37

Αἱ συνήθεις μέθοδοι συνθετικῆς παρασκευῆς πεπτιδίων δὲν δύνανται νὰ ἐφαρμοσθοῦν εἰς τὴν περίπτωσιν ἀσυμμέτρων πεπτιδίων κυστίνης, τὰ δόποια νὰ περιέχουν δύο ἢ περισσοτέρας -S-S- γεφύρας καὶ, ὡς ἐκ τούτου, μέχρι σήμερον δὲν ὑπάρχει μέθοδος ἐλεγχομένης συνθέσεώς των (βλ. σελ. 25/1968). 'Ο λόγος εἶναι, ὅτι δύκυλα μὴ συμμετρικὰ παράγωγα ἢ πεπτίδια τῆς κυστίνης δὲν εἶναι σταθερά, ἀλλὰ αὐτομετατρέπονται πολὺ εὐκόλως πρὸς συμμετρικὰ τοιαῦτα. 'Εν τούτοις, αἱ πεπτιδικῆς-πρωτεΐνικῆς φύσεως ὅρμοναι δέκυτοινη, βασοπρεσίνη καὶ ἵνσουλίνη εἶναι σταθερὰ μὴ συμμετρικὰ κυστινοπεπτίδια. 'Ως εἶχεν ἡδη διατυπωθῆ εἰς τὴν ἔργασίαν ὑπὸ ἀρ. 11, ἡ σταθερότης καὶ ἡ ὑπαρξία τῶν ἀσυμμέτρων τούτων κυστινοπεπτίδων δύναται ν' ἀποδοθῇ εἰς τὸ γεγονός, ὅτι αἱ ἐνώσεις αὗται ἔχουν κυκλικὴν σύνταξιν, ἢ δόποια περιλαμβάνει ὡς «κρίκους» καὶ -S-S- γεφύρας. Βάσει αὐτῶν τῶν θεωρητικῶν σκέψεων, εἶχε προταθῆ ὡς τρόπος ἀντιμετωπίσεως τοῦ προβλήματος συνθέσεως ὁ σχηματισμὸς

δύο διαφορετικῶν πεπτιδικῶν ἀλύσων, αἱ ὅποιαι νὰ ἔκκινοῦν ἐκ τῆς αὐτῆς πολυδυνάμου *N*- ή *C*-προστατευτικῆς δύμάδος G. Διὰ ἐνσωματώσεως καὶ εἰς τὰς δύο πεπτιδικὰς ἀλύσους μονάδων κυστεῖνης *S*-προστατευμένων μὲ δυμάδας R, R' κλπ., δυναμέναις ν' ἀποσπασθοῦν ἐκλεκτικῶς, θὰ ἥτο δυνατὸν νὰ σχηματισθοῦν γέφυραι -S-S- ή μία κατόπιν τῆς ἀλλης. Τοιουτοτρόπως, τὰ σχηματιζόμενα ἀσύμμετρα πεπτίδια κυστίνης θὰ ἔχουν πάντοτε κυκλικὴν σύνταξιν καὶ συνεπῶς θὰ εἶναι σταθερά.

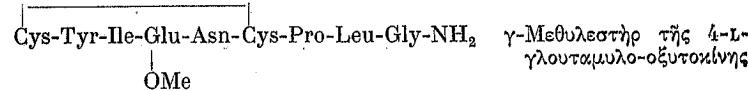
Εἰς τὴν ἑργασίαν ταύτην, ὡς δύμας G ἔχρησιμοποιήθη, ὡς προβαθμίες, δὲ μονοτριτυλαιθήρ τῆς φθαλικῆς ἀλκοόλης καὶ ἡ 4-μεθοξυφθαλική ἀλκοόλη. Περιγράφεται ἡ συνθετικὴ παρασκευὴ σειρᾶς τοιούτων παραγώγων ἀμινοξέων, μεταξὺ αὐτῶν καὶ κυστεῖνης-κυστίνης καὶ ἡ ἀποκατάστασις γεφύρας -S-S-. Αἱ ἐνώσεις αὗται διανοίγουν τὴν ὁδὸν διὰ τὴν περαιτέρω ἐφαρμογὴν τῆς μεθόδου εἰς τὴν προγραμματισμένην σύνθεσιν ἀσυμμέτρων κυστινοπεπτιδίων φερόντων δύο ἡ περισσοτέρας -S-S- γεφύρας.

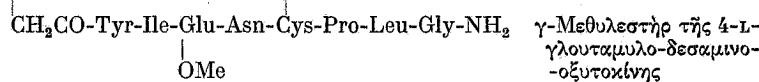
ΣΥΝΘΕΣΙΣ ΠΟΛΥΠΕΠΤΙΔΙΩΝ ΜΕ ΕΙΔΙΚΗΝ ΒΙΟΛΟΓΙΚΗΝ ΔΡΑΣΙΝ:

ἐργασίαι ὑπὸ ἀρ. 40, 45 καὶ 46

Ἐκτίθεται ἡ παρασκευὴ καὶ μερικαὶ βιολογικαὶ ἰδιότητες δύο νέων «ἀναλόγων» τῆς δρμόνης δέξιτοκίνης, ἥτοι τοῦ γ-μεθυλεστέρος τῆς 4-L-γλουταμυλο-օξυτοκίνης, ὡς καὶ τοῦ δεσαμινο-αναλόγου. Ἡ γ-παρέξις τῆς δύμάδος τοῦ γ-μεθυλεστέρος εἰς τὰ νέα «ἀνάλογα» ἐδήμηούργει εἰδικὰ προβλήματα διὰ τὴν σύνθεσιν καὶ τὴν ἀπομόνωσίν των. Εἰς ἔκαστον στάδιον ἔπρεπε νὰ λαμβάνεται ὑπὸ ὄψιν ὁ κίνδυνος τῆς δυνατότητος ἐνδομοριακῆς α→γ μεταθέσεως τοῦ πεπτιδικοῦ δεσμοῦ τοῦ γλουταμινικοῦ δέξιος, ὡς καὶ σαπωνοποιήσεως τοῦ ἔστερος. Διὰ τοὺς λόγους τούτους, ἡ ὅλη σύνθεσις ἐγένετο ὑπὸ αὐστηρῶς ἐλεγχούμενας συνθήκας pH. Διὰ τὴν παραδικήν προστασίαν τῶν SH-δύμάδων τῆς κυστεῖνης ἔχρησιμοποιήθη ἡ τριτυλομάδις (βλ. ἑργ. ὑπὸ ἀρ. 9, 11, 31). Εἰς τελικὴν φάσιν τῆς συνθέσεως διὰ τὴν ἀπόστασιν τῶν S-τριτυλομάδων ὑπὸ σύγχρονον ἀποκατάστασιν -S-S- γεφύρας ἐφηρμόσθη, διὰ πρώτην φορὰν εἰς «ἀνάλογον» τῆς δέξιτοκίνης, ἡ μέθοδος τῶν Kamber καὶ Rittel.

CH₂S

Ως πρὸς τὰς ἐφαρμοσθείσας μεθόδους προστασίας ἀμινομάδων, καρβοξυλομάδων καὶ συζεύξεως, ἔγένετο ἡ κατάλληλος ἐπιλογὴ μετὰ πειραματισμὸν εἰς ἔκαστον στάδιον. Τὰ νέα «ἀνάλογα» ἀπεδειχθησαν βιολογικῶς δραστικὰ ὡς πρὸς τὴν ώκυτόκιον δρᾶσιν καὶ τὸν ὑποβιτασμὸν τῆς πιέσεως τῶν πτηνῶν, ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὸ «ἀνάλογον» μὲν ἐλεύθερον τὸ γ-COOH τοῦ γλουταμινικοῦ δξέος (βλ. ἐργ. ὑπ' ἀρ. 17 καὶ 18).

Ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τοῦ ἀειμνήστου Καθηγητοῦ τοῦ E.T.H. Ζυρίχης, J. Rudinger καὶ τοῦ Dr. Pliska ἐγένοντο ἐπίσης μελέται ἐπὶ τῆς ὑδρολύσεως τῆς ἐστερομάδος εἰς τὰς συνθήκας τῶν βιολογικῶν δοκιμῶν *in vitro* καὶ *in vivo* (παρουσίᾳ δρροῦ αἴματος), ὡς καὶ κινητικὴ μελέτη τῆς δρμονικῆς δράσεως τοῦ δεσαμινο-αναλόγου ἐπὶ τῆς μήτρας ἐπίμυος *in situ*.

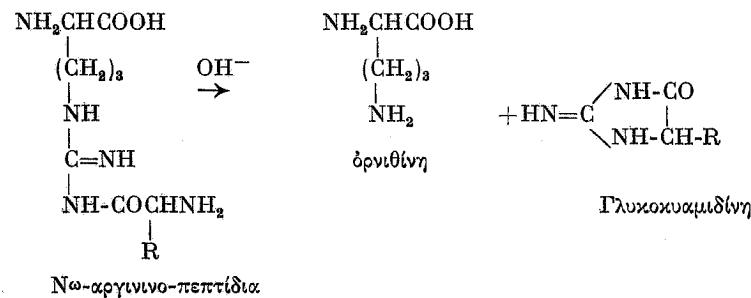
ΣΥΝΘΕΣΙΣ ΠΟΛΥΠΛΟΚΩΝ ΑΤΥΠΩΝ ΠΕΠΤΙΔΙΩΝ:

ἐργασίαι ὑπ' ἀρ. 38, 39 καὶ 41

Ως γνωστόν, εἰς τὴν πρωτοταγὴν σύνταξιν τῶν πρωτεΐνων ἀπαντοῦν περὶ τὰ 20 L-α-ἀμινοξέα, τὰ ὄποια εἶναι μεταξύ των συνδεδεμένα μὲν α-πεπτιδικὸν δεσμόν. Εἰς τὴν φύσιν, ἐκτὸς τῶν «τυπικῶν» πεπτιδίων τὰ ὄποια ἔχουν σύνταξιν ὅμοίαν πρὸς τὰς πρωτεΐνας, ἀπαντοῦν καὶ «ἄτυπα» πεπτίδια, ὡς εἶναι π.χ. μερικὰ ἀντιβιοτικά, τοξίναι, κ.ἄ. Ως «ἄτυπα» χαρακτηρίζονται πεπτίδια φέροντα π.χ. πεπτιδικὸν δεσμὸν σχηματιζόμενον ἀπὸ ω-ἀμινομάδα ἢ ω-καρβοξύλιον, ἐπίσης πεπτίδια περιλαμβάνοντα ἀμινοξέα, τὰ ὄποια δὲν ἀπαντοῦν εἰς τὴν σύνταξιν τῶν τυπικῶν πρωτεΐνων.

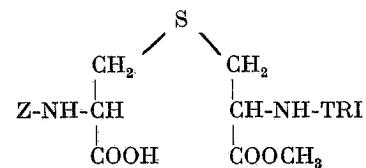
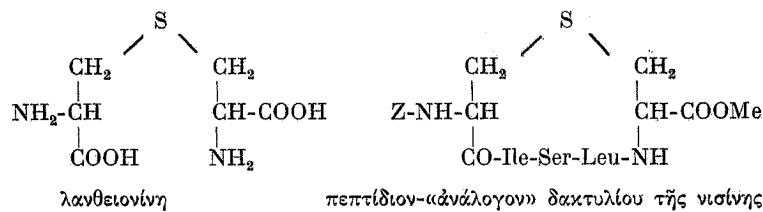
Ἐργασίαι ὑπ' ἀρ. 38 καὶ 41. Τὸ ἀμινοξὺν ἀργινίνη μὲν τὴν ἴσχυρῶς βασικὴν γουανιδινομάδα παρουσιάζει δυσχερείας κατὰ τὴν πεπτιδικὴν σύνθεσιν. Διὰ τὴν ἔνταξιν τῆς ἀργινίνης εἰς τυπικὴν πεπτιδικὴν δλυσον παρεσκέυασθη ὁ τρι-τριτυλοβενζυλεστήρ αὐτῆς. Περιγράφεται ἡ ἐκλεκτικὴ ἀπομάκρυνσις τῶν προστατευτικῶν ὅμαδων προκει-

μένου νὰ σχηματισθοῦν ἐνώσεις κατάλληλοις διὰ τὴν ἐπιμήκυνσιν τῆς πεπτιδικῆς ἀλύσου ἀπὸ τὸ καρβοξύλιον ἢ ἀπὸ τὴν ἀμινομάδα τῆς ἀργινίνης. Ἐν δὲ λόγῳ νέον παράγωγον τῆς ἀργινίνης, δὲ *N*^α-τριτυλοβενζυλεστήρ, ἐχρησιμοποιήθη διὰ νὰ παρασκευασθοῦν, διὰ πρώτην φοράν, «ἄτυπα» *N*^ω-πεπτίδια ἀργινίνης. Διεπιστώθη ὅτι τὰ *N*^ω-ἀργινινοπεπτίδια δὲν εἶναι σταθερά, ἀλλὰ μετατρέπονται ταχέως εἰς ἀλκαλικὸν περιβάλλον εἰς παράγωγα τῆς ἀμινοϋμιδαζοιδινο-4-όνης (γλυκοκυαμιδίνης) καὶ L-δρυνθίνην. Ἡ κατ' ἀρχὴν περίεργος ἀλλὰ σπουδαία αὐτὴ παρατήρησις δίδει ἀφορμὴν εἰς τὴν ἐκ νέου διερεύνησιν τῆς Χημείας τῆς ἀργινίνης, λόγῳ τῶν ἐπιπτώσεών της εἰς δληγὴν τὴν Χημείαν τῶν πρωτεΐνων. Ως γνωστόν, αἱ πλεῖσται πρωτεΐναι περιέχουν ἀργινίνην. Ἡ χρησιμοποίησις παραγώγων ἀργινίνης μὲ ἐλευθέρων γουανιδινομάδα εἰς πεπτιδικὰς συνθέσεις εἶναι δυνατὸν νὰ ὀδηγήσῃ εἰς ἐνσωμάτωσιν δρυνθίνης ἀντὶ ἀργινίνης εἰς τὴν πεπτιδικὴν δλυσον. Ἀλλο σημαντικὸν ἀποτέλεσμα αὐτῶν τῶν ἐργασιῶν εἶναι ἡ διαπίστωσις ὅτι *N*^ω-L-αργινυλο-L-αργινίνη εἶναι τὸ ἐνδιαμεσον τῆς ἀντιδράσεως δυσαναλόγου κατανομῆς τοῦ ἀργινινο-μεθυλεστέρος εἰς ἀλκαλικὸν περιβάλλον.

Ἡ ἐνζυματικὴ μελέτη τῶν *N*^ω-αργινινο-πεπτιδίων ἀποτελεῖ ἀντικείμενον περαιτέρω ἐργασίας.

Ἐργασία ὑπ' ἀρ. 39. Τὸ ἀντικείμενον αὐτῆς τῆς ἐργασίας ἀναφέρεται εἰς δὲ λόγῳ εἶδος «ἄτυπων» πεπτιδίων. Πρόκειται διὰ ἐτεροδετικὰ κυκλοπεπτίδια περιέχοντα λανθειονίην, ἢν ἀμινοξὺν τὸ ὄποιον δὲν ἀποτελεῖ συστατικὸν τῶν τυπικῶν πρωτεΐνων. Τοιαῦτα κυκλικὰ πε-

Παράγωγον λανθειονίης μὲ διαφοροποιημένας
άμινομάδας καὶ καρβοξύλια

πτίδια, περιέχοντα ως «κρίκον» καὶ τὸ S- τῆς λανθειονίης, ἀνευρέθησαν εἰς μέρικὰ ἀντιβιοτικὰ ως εἶναι ἡ νισίνη καὶ ἡ σουπτυλίνη. Ἡ σύνταξις τῶν ἔνώσεων τούτων παρουσιάζεται ἐξαιρετικῶς πολύπλοκος δὲ λὰ πολὺ ἐνδιαφέρουσα. Φέρουν πολλοὺς ἑτεροδετικούς δακτυλίους μὲ θεῖον, ἐπίσης ἀκόρεστα ἀμινοξέα, ως δεῦδροαλανίνην καὶ δεῦδροβουτυρίνην.

Βασικὸν πρόβλημα, τὸ ὄποῖον καὶ ἐπελύθη, ἵτο ἡ σύνθεσις παραγώγου μὲ διαφοροποιημένην προστασίαν τῶν δύο ἀμινομάδων καὶ τῶν δύο καρβοξυλίων τῆς λανθειονίης. Διὰ τῆς χρησιμοποιήσεως αὐτοῦ τοῦ παραγώγου ἐπετεύχθη ἡ σύνθεσις ἐνὸς «άναλόγου» δακτυλίου τῆς νισίνης, τὸ ὄποῖον φέρει L-λανθειονίην ἀντὶ μεσο- καὶ L-σερίνην ἀντὶ δεῦδροαλανίνης. Ἡ ἐργασία συνεχίζεται μὲ ἡδη παρασκευασθὲν κατάλληλον παράγωγον τῆς μεσο-λανθειονίης. Τελικῶς, ἡ μετατροπὴ τῆς L-σερίνης εἰς δεῦδροαλανίνην θὰ γίνῃ μὲ τὴν περιγραφεῖσαν εἰς τὰς ἐργασίας ὑπὸ ἀρ. 12 καὶ 15 μέθοδον.

ΚΙΝΗΤΙΚΑΙ ΜΕΛΕΤΑΙ ΚΑΤΑΛΥΤΙΚΗΣ ΔΡΑΣΕΩΣ ΣΥΝΘΕΤΙΚΩΝ ΟΥΣΙΩΝ «ΑΝΑΛΟΓΩΝ» ΠΡΟΣ ΤΑ «ΕΝΕΡΓΑ ΚΕΝΤΡΑ ΕΝΖΥΜΩΝ»: ἐργασίαι ὑπὸ ἀρ. 33 καὶ 42

Ἐργασία ὑπὸ ἀρ. 33. Περιγράφεται ἡ συνθετικὴ παρασκευὴ ἐνὸς

πενταπεπτίδιου, ἥτοι τοῦ L-θρεονυλο-L-α-αμινοβουτυρυλο-L-ιστιδυλο-L-ασπαραγινικοῦ δέξιος (Thr-Ala-Abut-His-Asp) «ἀναλόγου» πρὸς τὸ ἐνεργὸν κέντρον τοῦ ἐνζύμου φωσφογλυκομούτάση (Thr-Ala-Ser-His-Asp) καὶ πρὸς τὸ κυστεΐνοπεπτίδιον τῆς ἐργασίας ὑπὸ ἀρ. 30. Τόσον τὸ τελικὸν δόσον καὶ τὰ ἐνδιάμεσα προϊόντα παρεσκευάσθησαν διὰ πρώτην φοράν. Ἐπεδείχθη δὲ τὸ πενταπεπτίδιον τοῦτο δρᾶ καταλυτικῶς καὶ ἐπιφέρει ὑδρόλυσιν δέξιου p-νιτροφαινυλεστέρος ως ὑποστρώματος, ὑπὸ συνθήκας δράσεως φυραμάτων, π.χ. εἰς 22-24° καὶ pH 7.7. Ἐκ τῆς κινητικῆς μελέτης τῆς ἀντιδράσεως ὑπελογίσθησαν ἡ σταθερὰ k_1 τῆς ταχύτητος ὑδρολύσεως καὶ ὁ καταλυτικὸς συντελεστής k_2 . Ἐπίσης διεπιστώθη σχηματισμὸς ἐνδιαμέσου προϊόντος προκύπτοντος δι’ ἀκετυλιώσεως τῆς ἴμιδαζοικῆς ὄμαδος τῆς ἰστιδίνης.

Σύγκρισις τῶν καταλυτικῶν ἰδιοτήτων τοῦ πενταπεπτίδιου τούτου πρὸς τὰς καταλυτικὰς ἰδιότητας ἀναλόγων αὐτοῦ (πεπτίδια μὲ τὰ ἀμινοξέα σερίνη ἢ κυστίνη ἢ κυστίνη ἀντὶ τοῦ α-άμινοβουτυρυκοῦ δέξιος) ἐπιτρέπει τὴν ἐξαγωγὴν συμπερασμάτων διὰ τὴν ἐπίδρασιν τῆς τοποχημείας τοῦ μορίου εἰς τὴν ἐμφάνισιν καταλυτικῶν ἰδιοτήτων. Φαίνεται δὲ ἡ πολικότης μᾶλλον καὶ δχι ἡ δραστικότης ἢ ἡ γεωμετρία τῆς πλευρικῆς ὀλύσου τοῦ ἀμινοξέος εἰς γειτονίαν μὲ τὴν ἰστιδίνην διαδραματίζει ρόλον εἰς τὴν διαμόρφωσιν τοῦ μορίου καὶ τὴν ἐκδήλωσιν καταλυτικῆς δραστικότητος.

Ἐργασία ὑπὸ ἀρ. 42. Περιγράφεται ἡ παρασκευὴ καὶ ἡ μελέτη τῆς καταλυτικῆς ὑδρολυτικῆς δράσεως πεπτίδιων ἰστιδίνης τὰ ὄποια περιέχουν καὶ δὲλλα ἀμινοξέα (συνολικῶς 3-10) ἐκ τῶν ἀπαντώντων περὶ τὸ ἐνεργὸν κέντρον τῶν πρωτεολυτικῶν ἐνζύμων. Οὕτω, ἡ διαδοχικὴ σειρὰ τῶν πέντε πρώτων ἀμινοξέων τοῦ 10πεπτίδιου:

Gly-Asp-Ser-Gly-Gly-His-Gly-His-OEt

ἀντιστοιχεῖ εἰς τὴν δὲλληλουχίαν τῶν «ἐνεργῶν κέντρων» τῶν πρωτεολυτικῶν ἐνζύμων. Εἰς τὸ αὐτὸν μόριον περιλαμβάνονται ἐπίσης καὶ δύο μονάδες ἰστιδίνης. Εἶναι γνωστόν, ὅτι μία τούλαχιστον μονάς ἰστιδίνης, δὲν καὶ μακρὰν τῆς δραστικῆς σερίνης, κατὰ τὴν πρωτοταγὴν σύνταξιν τῶν ἐνζύμων, φέρεται πλησίον διὰ τῆς διαμορφώσεως εἰς τὸν χῶρον, ἥτοι κατὰ τὴν τριτοταγὴν σύνταξιν. Ἐχει μάλι-

στα προταθή καὶ σχῆμα καταλυτικῆς δράσεως τοῦ ἐνζύμου χυμοθρυψίνη, εἰς τὸ δόποῖον δύο μόρια ίστιδινης δροῦν καταλυτικῶς ὁμοῦ μετὰ τῆς σερίνης. Ἐκ τῆς μελέτης τῶν μοριακῶν προτύπων διεπιστώθη ὅτι δύο μονάδες ἄλλων ἀμινοξέων, π.χ. γλυκίνης μεταξύ τῶν δύο ίστιδινῶν, καθὼς καὶ μεταξύ σερίνης καὶ ίστιδινῆς, ἔξασφαλίζουν τὴν ἀναγκαίαν εὐλυγισίαν εἰς τὸ μόριον.

‘Η κινητική μελέτη τῶν νέων «ἀναλόγων» ἐγένετο ὡς περιγράφεται εἰς τὰς ἑργασίας ὑπ’ ἀρ. 27 καὶ 30. Διεπιστώθη ὅτι ἡ καταλυτικὴ ὕδροι λυτικὴ ἵκανότης τῶν νέων «ἀναλόγων ἐνζυματικῶν κέντρων» εἶναι ἵση πρὸς τὸ ἡμισυ περίπου τῆς τοῦ ἡμιδάζολού. Σειρὰ συλλογισμῶν ἀγει εἰς τὸ συμπέρασμα ὅτι δὲν εἶναι δυνατή ἡ πρόβλεψις τῆς καταλυτικῆς ἵκανότητος ἐνὸς πεπτιδίου ἀνευ τῆς γνώσεως μεταξύ ἄλλων καὶ τῆς τριτοταγοῦς του συντάξεως ἐν συσχετισμῷ μὲ τὴν σύνταξιν τῶν ἐνζύμων.

ΣΥΜΠΛΟΚΑ ΜΕΤΑ ΙΟΝΤΩΝ ΜΕΤΑΛΛΩΝ

‘Ἐργασία ὑπ’ ἀριθ. 47

Κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη ἔχει ἐκδηλωθῆ μέγα ἐνδιαφέρον διὰ τὰ σύμπλοκα λευκοχρύσου μετ’ ἀμινῶν, διότι διεπιστώθησαν ἀντικαρκινικοὶ ἰδιότητες εἰς αὐτά. Ἐν τούτοις, εἶναι συγχρόνως πολὺ τοξικά. Ὡς ἐκ τούτου, ἐπιζητεῖται ὁ σχηματισμὸς συμπλόκων μὲ μεγαλυτέρων ἔξειδίκευσιν δράσεως, ἥτοι μὲ μικροτέρων δρᾶσιν ἔναντι σημαντικῶν ἐνζυμικῶν συστημάτων τοῦ ζῶντος ὅργανισμοῦ. Ἐν συεργασίᾳ μετ’ ἄλλων Ἐργαστηρίων, τοῦ Χημικοῦ Τμήματος τοῦ Πανεπιστημίου Auburn H. P. A. (Καθηγητὴς P. Melius) καὶ τοῦ Χημικοῦ Τμήματος τοῦ Πανεπιστημίου Manchester (Καθηγητὴς C. A. McAuliffe), ἐμελετήθη ἡ ἐπιδρασίς πεπτιδίων ίστιδινῆς, ίστιδινῆς-σερίνης, ὡς καὶ μεθειονίνης, ὡς πρὸς τὴν παρεμπόδισιν τῆς ἀναστολῆς τῆς ἐνζυματικῆς δράσεως μερικῶν ἀφυδρογονασῶν παρουσίᾳ συμπλόκων λευκοχρύσου-ἀμινῶν. Ἐπίσης ἐμελετήθη ἡ ἀναστολὴ τῆς δράσεως τῶν ἀφυδρογονασῶν ὑπὸ συμπλόκων λευκοχρύσου-πεπτιδίων. Διεπιστώθη ἀφ’ ἐνὸς μὲν διαφοροποίησις τοῦ αὐτοῦ συμπλόκου ὡς πρὸς διάφορα ἐνζυμικὰ συστήματα καὶ ἀφ’ ἑτέρου εἰς μίαν περίπτωσιν πλήρης προστασία, ἥτοι παρεμπόδισις ἀναστολῆς

τῆς ἐνζυματικῆς δράσεως, ὑπὸ τοῦ διπεπτιδίου L-Met-L-Met, ἐνῷ μὲ ἄλλα πεπτίδια ἢ παρεμπόδισις ἥτο μερική. Ἡ ἐργασία συνεχίζεται μὲ σύμπλοκα λευκοχρύσου νέων ἐν τῷ μεταξύ παρασκευαζομένων πεπτιδίων μεθειονίνης καὶ ίστιδινῆς.

VII. ΜΝΕΙΑ ΚΑΙ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΚΡΙΤΙΚΗ
ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΡΓΑΣΙΩΝ

(Συνέχεια ἀπό τὰς σελίδας 36-42 τοῦ Βιογραφικοῦ Σημειώματος 1968)

Ἐνδεικτικῶς ἀναφέρονται κατωτέρω σχόλια, κριτικαί, ὡς καὶ μνημονεύσεις τινὲς ἐργασιῶν τῆς I. Φωτάκη εἰς τὴν διεθνῆ βιβλιογραφίαν τῶν τελευταίων ἑτῶν, ἐξ ὧν καταφαίνεται τὸ ἐνδιαφέρον διὰ τὰ πορίσματα τῶν ἔρευνῶν της.

ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ Β'

8. Ἡ ὑπ' ἀρ. 8 ἐργασία ἀναφέρεται καὶ ἀξιολογεῖται εἰς: *Advances in Carbohydrate Chemistry*, Academic Press, vol. 22 (1967), L. Goodman, σελ. 138 καὶ 139, καὶ vol. 25 (1970), H. E. Khadem, σελ. 377 καὶ 382.

9. Αἱ ὑπ' ἀρ. 15 καὶ 23 ἐργασίαι ἀναφέρονται καὶ ἀξιολογοῦνται εἰς: Y. Degani and A. Patchornik, *Advances in Protein Chemistry*, Academic Press, vol. 24, σελ. 112 καὶ 116.

10. Τὸ εἰδικὸν ἐπιστημονικὸν σύγγραμμα τῆς σειρᾶς Houben Weyl: *Methoden der Organischen Chemie*, vol. 15 (Synthese von Peptiden) ἀναφέρει καὶ ἀξιολογεῖ εἰς τὸν τόμον 15/1 τὰς ἐργασίας ὑπ' ἀρ. 9, 10, 11, 13, 14, 15, 18, 20, 21, 23, 24, 25, 28, 30, 31, 32, 33, 34, 35 καὶ 36 εἰς τὰς σελ. 130, 218, 219, 244, 246, 247, 248, 249, 269, 273, 274, 275, 416, 419, 614, 617, 646, 686, 704, 744, 745, 746, 747, 748, 749, 750, 751, 752, 753, 756, 757, 758, 774, 777, 778, 779, 780, 781, 782, 783, 784, 793, 798, 799, 800, 801, 806, 810, 811, 815, 832, 836, 837, 838, 839, 841, 842, 843, 845 καὶ εἰς τὸν τόμον 15/2 τὰς ἐργασίας ὑπ' ἀρ. 10, 18, 20, 24 καὶ 30, εἰς τὰς σελ. 27, 28, 32, 226, 227 καὶ 589.

ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ Γ'

1. Εἰς τὰς ἐκδόσεις τῆς Ἀγγλικῆς Χημικῆς Εταιρείας α) *An-*

nual Reports on the Progress of Chemistry, τόμος 1967, ἀναφέρονται καὶ ἀξιολογοῦνται αἱ κάτωθι ἐργασίαι:

σελ. 454, ἐργασία ὑπ' ἀριθ. 26
» 461, » » » 28
» 470, » » » 24

καὶ β) *Amino-Acids, Peptides and Proteins, Specialist Periodical Reports*, ἀναφέρονται καὶ ἀξιολογοῦνται ἐργασίαι ὡς κάτωθι:

Εἰς τὸν τόμον I (1969), σελ. 184, ἐργασία ὑπ' ἀρ. 32
» » I (1969), » 210, » » » 30
» » III (1970), » 231, » » » 34, 35

2. Ἡ ἐργασία ὑπ' ἀρ. 25 ἀναφέρεται καὶ ἀξιολογεῖται ὑπὸ τῶν P. G. Katsoyannis and I. Z. Ginos εἰς τὴν ἐτησίαν ἔκδοσιν *Annual Review of Biochemistry*, vol. 38 (1969), σελ. 885.

3. Ἡ ἐργασία ὑπ' ἀρ. 20 ἀναφέρεται καὶ ἀξιολογεῖται ὑπὸ τῶν A. Margolin καὶ R. B. Merrifield ὅμοιως εἰς τὴν ἐτησίαν ἔκδοσιν *Annual Review of Biochemistry*, vol. 39 (1970), σελ. 848, 849.

ΑΡΙΘΜΟΣ ΑΝΑΦΟΡΩΝ

Εἰς τὸ συμπληρωματικὸν τοῦτο ὑπόμνημα, ἀντὶ τῆς Κατηγορίας Δ' (βλ. σελ. 38, 1968), ἀναγράφονται αἱ ἀναφοραὶ εἰς τὴν διεθνῆ βιβλιογραφίαν εἰς τὰς ἐργασίας τῆς I. Φωτάκη. Οὕτω ἐκ τοῦ καταλόγου Citation Index καὶ διὰ τὰ ἔτη 1964-1974 προκύπτουν περὶ τὰς 410 ἀναφοραί.*

* Ἐμετρήθησαν μόνον ἀναφοραὶ γενόμεναι ὑπὸ ἔρευνητῶν ἄλλων ἐπιστημονικῶν Ιδρυμάτων.

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ Κ. ΜΙΧΑΛΑΣ Α.Ε.
ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ Ε. Χ. ΚΑΣΔΑΓΛΗ